

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA DIRECȚIA SILVICĂ DAMBOVIȚA

Bd. Regele Carol I, nr.68, Targoviste, jud. Dambovita, cod poștal 130024
telefon: +4 0245 612672; +4 0372 701608; fax: +4 0245 611004
Cod fiscal: RO1590120, J15/109/1991, Cont: RO55 RZBR 0000 0600 0101 5963
E-mail: office@targoviste.rosilva.ro Pagina web: www.forestdb.ro

NR 5491 /P.M./ 15.06.2022

DIRECȚIA SILVICĂ DAMBOVIȚA

Directia Silvica Dimbovita este o subunitate a Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva. Romania detine cca 6,36 mil. ha de fond forestier, adica 26,7 % din suprafata totala a tarii. La nivelul anului 1990, intregul fond forestier national se afla in proprietatea statului.

Suprafata fondului forestier

Direcția Silvică Dâmbovița administrează o suprafață de **53.440** ha fond forestier proprietate publică de stat, repartizat în toate etajele altitudinale, începând de la zona de câmpie și până în zona de munte, la limita cu golul alpin.

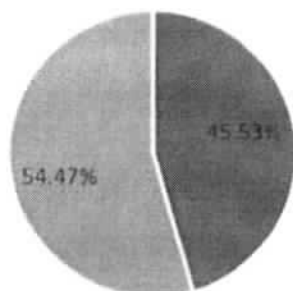
Din totalul de **53.440** ha fond forestier proprietate publică de stat, **51.313** ha, reprezintă terenuri acoperite cu pădure .

Padurile proprietate publică a statului ocupa, la aceasta data, un procent de 45,65%, din padurile situate in judetul Dambovita.

In afara padurilor proprietate de stat, directia silvica **asigura servicii silvice si administrare** pentru o suprafață de **16543 ha fond forestier** .

Data	FOND FORESTIER NATIONAL		
	TOTAL judet Dambovita Ha	din care RNP ROMSILVA	
		ha	%
31.03.2018	117.376	53.440	45,53

Suprafata fondului forestier dupa natura
proprietatii

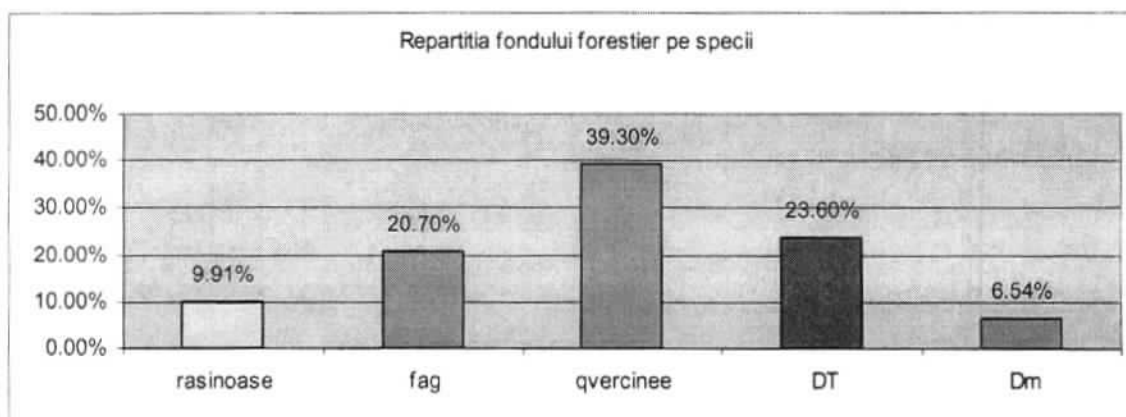

■ paduri de stat ■ paduri private

Fondul forestier proprietate publică a statului administrat de Direcția Silvică Dimbovita, este structurat pe următoarele categorii principale de folosință silvică:

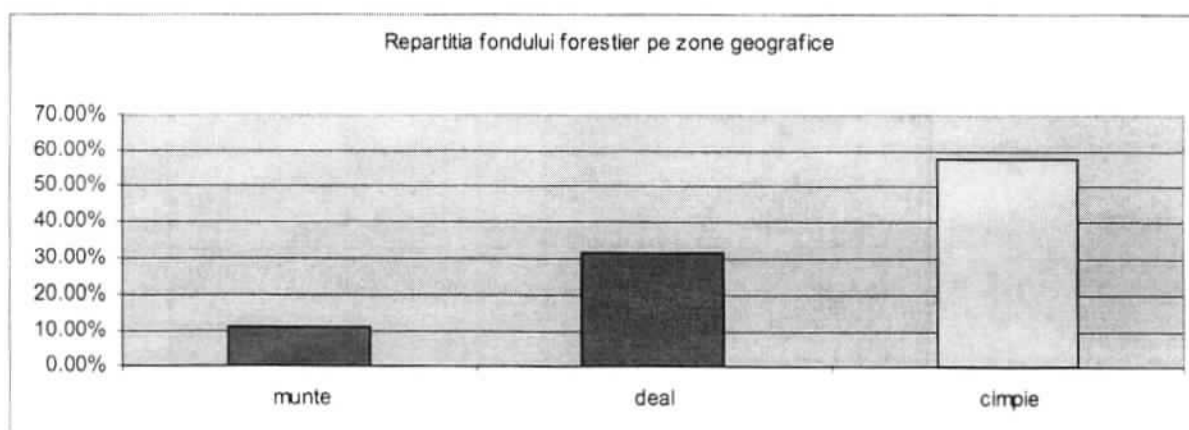
Nr. crt.	Categoriile de folosință silvică	Suprafața -ha-	Pondere în supr. totală f.f. %
1	Terenuri acoperite cu pădure	51313	96.02
2	Terenuri pentru cultură	72	0.13
3	Terenuri pentru producție	16	0.03
4	Terenuri pentru administrare	647	1.21
5	Terenuri afectate împădurii	137	0.26
6	Terenuri neproductive	829	1.55
7	Terenuri ocupate temporar	70	0.13
8	Litigii	356	0.67

Compoziția pădurilor proprietate publică a statului, administrate de Direcția Silvică Dimbovita este următoarea: rasinoase – 9.91 % ; fag – 20.7 % ; quercinee – 39.3 % ; DT – 23.6 % ; DM – 6.54 %

Repartitia pădurilor pe zone geografice este următoarea:

- campie - 57,6 %; deal - 31,5 % ; munte - 10,9 %

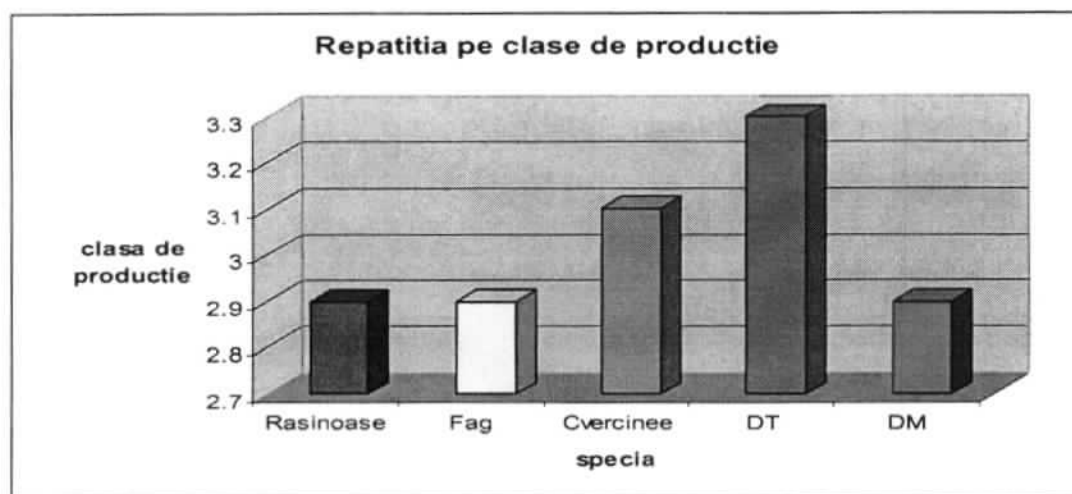
Cea mai raspindita forma de relief este cea de campie urmata apoi de cea de deal si cea de munte.

Directia Silvica Dimbovita este strabatuta de trei mari riuri: Ialomita, Dimbovita si Arges.

Județul Dâmbovița are o suprafață de 405.400 ha (1,7% din teritoriul țării), din care 117.376 ha (28,95%) sunt acoperite cu pădure, mai mare decit media pe tara (26,7%).

Din punct de vedere al suprafeței împădurite ce revine pe cap de locuitor, Dâmbovița se situează la nivel mediu national .

În structura administrativă a Direcției Silvice Dâmbovița se regăsesc 8 ocoale silvice și o pepinieră centrală.

Posibilitatea pădurilor proprietate publica a statului din administrarea Direcției Silvice Dâmbovița este de 145.000 mc/an, volumul recoltat anual fiind destinat satisfacerii nevoilor imediate ale populației și prelucrării industriale (inclusiv în instalații proprii ale direcției).

Alte aspecte din activitatea Direcției Silvice Dambovita

In judetul Dambovita, la O.S. Bucsani este cea mai mare rezervatie de zimbrii din tara – Zimbraria Neagra, in suprafata 160 ha, cu un efectiv de 33 de exemplare.

In cadrul O.S. Racari, se afla un tarc de mistreti in suprafata de 402 ha, care la aceasta data nu mai este populat cu mistreti datorita pestei porcine africane, care in anul 2019 a eliminat toate exemplarele de mistret.

Administrand patru fonduri de vanatoare, Neagra si Finta – O.S. Bucsani, Croitori – O.S. Gaesti si Cornatelul – O.S. Racari, directia silvica organizeaza partide de vanatoare, in vederea recoltarii cotei aprobate la specii de interes cinegetic precum mistret, caprior, iepure, fazan.

Tot in cadrul Ocolului Silvic Racari functioneaza si centrul de fructe Ulmi, dotat cu doua instalatii frigorifice, care in campania de fructe de padure preia toata

cantitatea recoltata de catina, paducel, porumbe, macese din cadrul directiei si in unele situatii si de la alte directii silvice.

Anual se realizeaza 160 tone de fructe de padure, 20 tone ciuperci comestibile si 45 tone de plante medicinale .

Actionanad pentru apararea, conservarea si dezvoltarea durabila a fondului forestier national, Directia Silvica Dambovita este permanent preocupata pentru asigurarea regenerarii padurii. Astfel, anual realizam in jur de 50 ha impaduriri integrale si 120 ha regenerari naturale.

Se constata faptul ca unitatea noastra a realizat programelor stabilite si a fost preocupata de respectarea prevederilor din Codul Silvic de a asigura regenerarea pe suprafetele libere rezultate in urma taierilor in cel mult doua sezoane de vegetatie.

Realizarea unor structuri si compozitii de regenerare optime, corespunzatoare potentialului stational este un obiectiv de baza al activitatii directiei, prin asigurarea intregului necesar de puieti forestieri destinati lucrarilor de impadurire, in pepinierele cantonale si Pepiniera Silvica Centrala Gaesti.

In pepiniera centrala, cu o suprafata de 48 ha, se produc anual in jur de 500 mii puieti forestieri pentru acoperirea necesarului Directiei Silvice Dambovita si a altor directii silvice din cadrul Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva, precum si pentru vanzarea lor catre alte institutii. La pepiniera centrala se mai produc si plante ornamentale, anual vanzandu-se in jur de 2.000 bucati, din diverse specii ca thuja, chamaecyparis, juniperus, picea, buxus, ligustrum, catalpa, in diferite forme si varietati.

Regime si tratamente

Marea diversitate ecologica si functionala a fondului forestier, telurile de gospodarire fixate prin amenajamentele silvice, precum si conditiile tehnico-economice de gospodarire, a padurilor din tara noastra impun aplicarea cu precadere a regimului codru, bazat pe regenerarea din saminta si conducerea arboretelor la virste mari. Regimul cringului, bazat pe regenerarea vegetativa (lastari, drajoni) si conducerea lor la virste relativ reduse se aplica numai in cazuri speciale.

Tratamentele sint:

- tratamentul taierilor rase in parchete mici 1-3 ha si exceptional 5 ha
- tratamentul taierilor in cring 3 ha si exceptional 5 ha
- tratamentul taierilor gradinarite
- tratamentul taierilor progresive
- tratamentul taierilor succesive

Tratamentele cu taieri repetate si regenerare sub masiv au fost fundamentate din dorinta unei cat mai bune regenerari naturale sub adapost care a reprezentat modul normal de regenerare a padurilor virgine. Ele urmaresc, in esenta, ca pe masura raririi si lichidarii progresive a arboretelor exploatabile sa asigure concomitent regenerarea si intemeierea unor noi arborete tinere, din samanta si sub protectia eficienta a masivului. Spre deosebire de tratamentul cu taieri unice, in care actul regenerarii urmeaza indeaproape pe cel al exploatarei, in acest caz exploatarea si regenerarea au loc concomitent si se conditioneaza reciproc. Arboretele care iau nastere prezinta o structura mai mult sau mai putin echiena, care cu timpul se uniformizeaza. Tratamentele cu taieri repetate si regenerare sub masiv sunt mai intensive decat cele

bazate pe taieri rase iar regenerarea devine o consecinta directa a modului cum se face exploatarea.

Tehnica tratamentului cringului simplu este simpla (de unde si denumirea tratamentului), usor de aplicat si reclama costuri reduse de productie. Ciclul de productie este scurt si variaza intre 1 an la rachitarii si 40 de ani la anisuri. Ca si la codrul cu taieri rase, daca din calcul rezulta o marime a parchetelor mai mare de 3 ha in culturile de salcam sau de 5 ha in zavoai, se vor ataca mai multe guri de exploatare, independente intre ele.

Pe raza Directiei Silvice Dimbovita cel mai utilizat tratament este cel taierilor progresive pe care il descriem in continuare.

Tratamentul taierilor progresive

Acest tratament a fost fundamentat cu ideea de a dezvolta sub adăpostul arboretului matur noile generații de puieti. Denumirea tratamentului face referire la progresivitatea tăierilor forestiere care duce la înființarea unei noi generații de puieti dintr-o anumită specie sau grup de specii fără necesitatea plantării artificiale. Acest sistem silvicultural este în mod normal implementat în păduri considerate mature, adesea după mai multe rărituri (dacă însă unele arborete exploatabile nu au fost suficient rărite, trebuie executate în prealabil tăieri preparatorii, care urmăresc să nu întrerupă prea mult starea de masiv (consistența după tăiere 0,8) (Dengler, 1935)). Acest tip de tratament oferă suficientă lumină pentru ca speciile dorite să prospere, fără a da suficientă lumină plantelor perene, repede crescătoare sub lumina directă a soarelui. Odată ce speciile dorite sunt stabilite, tăierile ulterioare dau puietilor mai multă lumină, iar spațiul de creștere eliberat prin tăierea arboretului bătrân este complet transmis noii generații.

Fig. 1 Puieți instalați în ochiul de regenerare

Pentru realizarea acestor obiective, teoreticianul tratamentului tăierilor progresive (prof. Karl Gayer de la München, în 1878) a diferențiat trei genuri de tăieri:

(1) Deschidere a ochiurilor, etapă care într-o primă fază se extrag grupat câțiva arbori de pe mai multe puncte de pe suprafața arboretului.

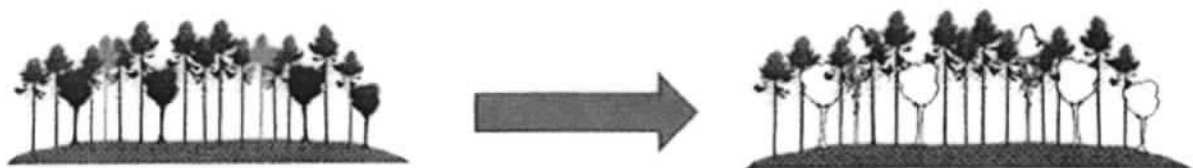

Fig. 2 Arboret bătrân (>100 ani) cu structură relativ echienă, slab în biodiversitate, fără semințiș (cu alb și contur negru reprezentați arborii ce urmează a fi extrași)

Fiind suficientă lumină, arborii fructifică mai mult, semințele lor ajung pe sol, după care se formează niște ochiuri de regenerare naturală, în care tânărul semințiș se dezvoltă la adăpostul arboretului matur.

Tăierile se corelează obligatoriu cu ritmul fructificației și al dezvoltării semințișului. Se acordă prioritate ochiurilor existente și apoi se trece la deschiderea de noi ochiuri.

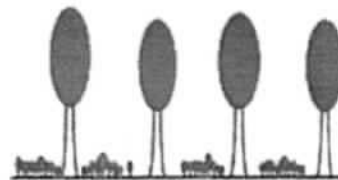
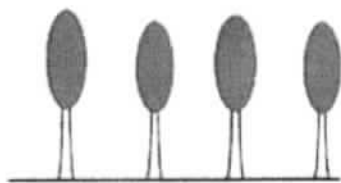

Fig. 3 Structură arboret rărit
ochiurilor de regenerare

Fig. 4 Apariția

Fig. 5 Vedere de la sol a unui ochi de semințiș

Repartizarea ochiurilor se face ținând seama de starea arboretului, de mersul regenerării și de posibilitățile de scoatere a materialului. Acestea se vor împărși la distanțe destul de mari, în general cuprinse între 1 și 2 înălțimi medii ale arboretului, astfel încât în cadrul fiecărui ochi regenerarea să se desfășoare independent de ochiurile alăturate (1949; Negulescu, în Negulescu și Ciumac, 1959).

Forma ochiurilor poate fi, după caz, circulară, ovală, eliptică sau, cel mai adesea, neregulată, dar se recomandă să se deschidă ochiuri de formă eliptică, orientate cu axa mare pe direcția est-vest, în regiunile calde și uscate, în timp ce în regiunile reci și umede sunt preferate cele eliptice orientate nord-sud (Negulescu, în Negulescu și Ciumac, 1959).

Mărimea ochiurilor și intensitatea răririi în ochiuri a arboretului bătrân depind în primul rând de exigențele față de lumină ale speciilor care se urmărește să

fie regenerate. Astfel, la speciile de umbră cu semințiș sensibil la înghețuri sau secetă (fag, brad), care au nevoie de protecție de sus și laterală, ochiurile au mărimi de la suprafața proiecției a 2-3 arbori până la 0,5H sau chiar 0,75 H (H este înălțimea medie a arboretului) (Negulescu, în Negulescu și Ciumac, 1959; Vlad et al., 1997). În arboretele din specii de lumină (stejar, gorun), care necesită doar protecție laterală și creșterea în lumină plină de sus, ochiurile vor fi mai mari, ajungând la 1-1,5 H la gorun (Purcelean și Ciumac, 1965; Ciumac, 1967; Dămăceanu, 1984) și chiar 2H la stejar (Constantinescu, 1973).

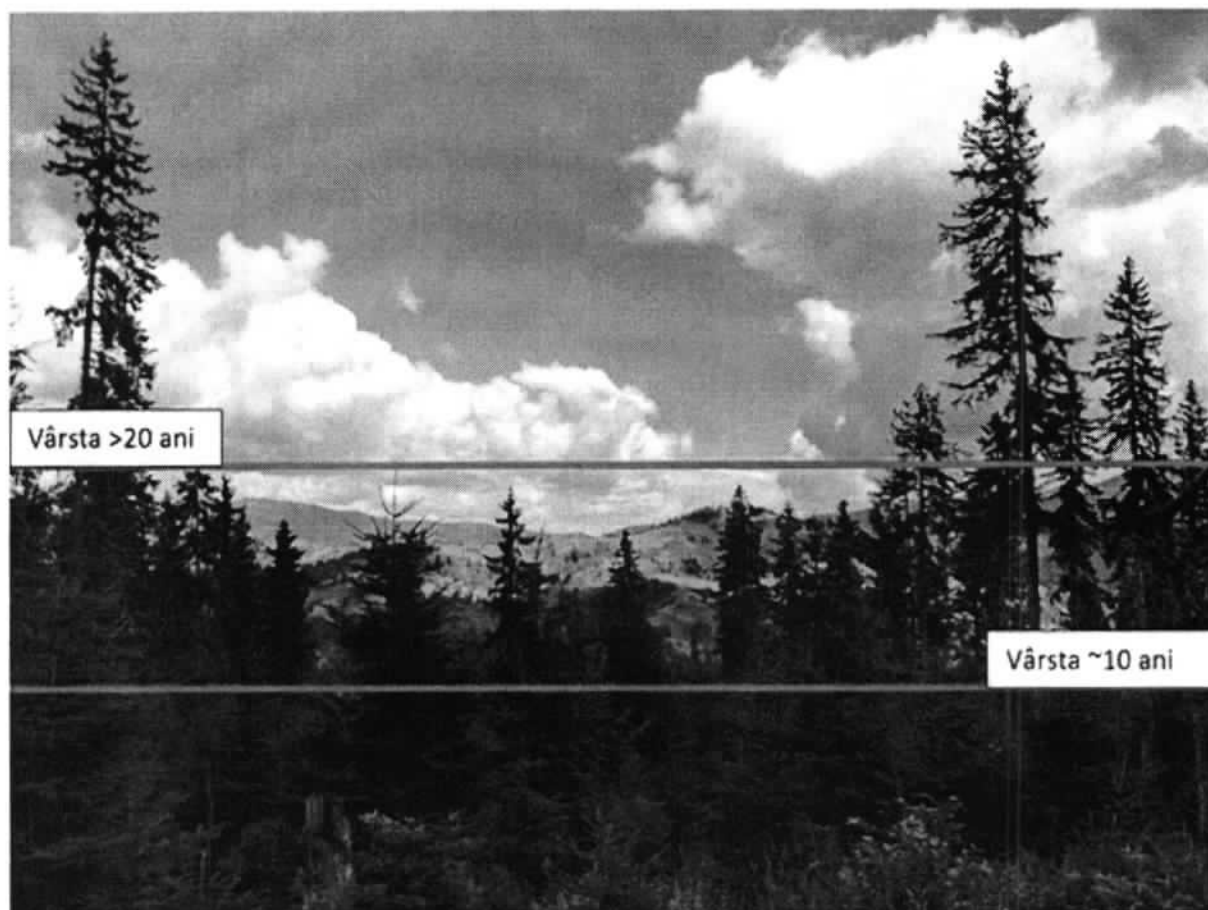

Fig. 6 Succesiune de vârste a ochiului de regenerare

Numărul ochiurilor, care nu se poate fixa cu anticipație ci rezultă pe teren, depinde de mărimea acestora și de intensitatea tăierilor aplicate în fiecare ochi. În ochiuri se recomandă să fie extrași arborii cu coroanele cele mai mari care, recoltați ulterior, ar putea provoca vătămări grave semințișului instalat.

(2) Lărgire și luminare a ochiurilor, în care ulterior primei etape, ochiurile se lărgesc și mai mult prin extragerea arborilor limitrofi zonei deschise

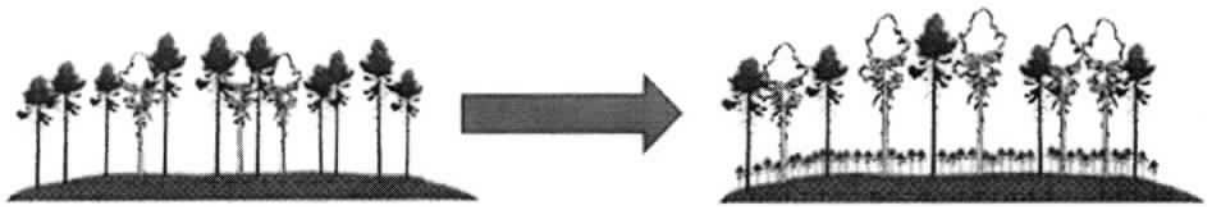

Fig. 7 Lărgirea ochiurilor prin extragerea arborilor limitrofi (cu alb și contur negru reprezentați arborii ce urmează a fi extrași)

După această intervenție, structura pădurii se schimbă (fig.8), iar semințișul, având condițiile necesare de lumină și spațiu se dezvoltă și mai mult. Ochiurile odată deschise și regenerate sunt ulterior conduse, iar asupra lor se revine ori de câte ori este nevoie pentru o cât mai susținută dezvoltare a semințișului instalat.

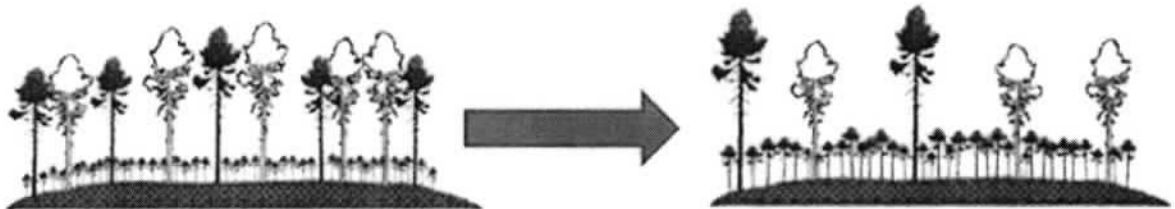

Fig. 8 Lărgirea ochiurilor și dezvoltarea puternică a semințișului (cu alb și contur negru reprezentați arborii ce urmează a fi extrași)

Regenerarea, care are loc natural, sub masiv, decurge treptat și neuniform în fiecare ochi și de la un ochi la altul beneficiind de toți anii de fructificație din perioada respectivă.

(3) **Racordare a ochiurilor**, care este o ultimă intervenție, în care se extrag printr-o singură tăiere și ultimii arbori bătrâni rămași, cu scopul de a elibera tot spațiul de creștere noilor generații.

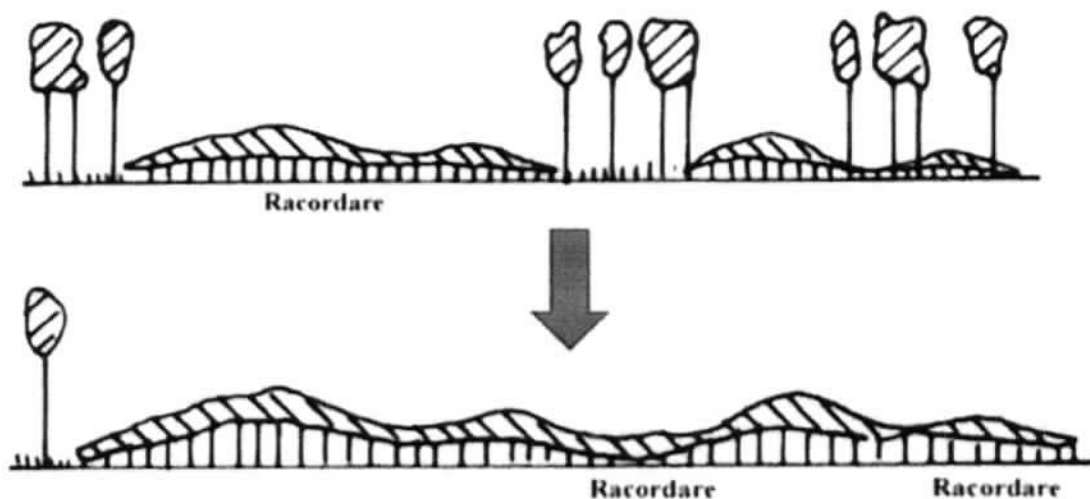
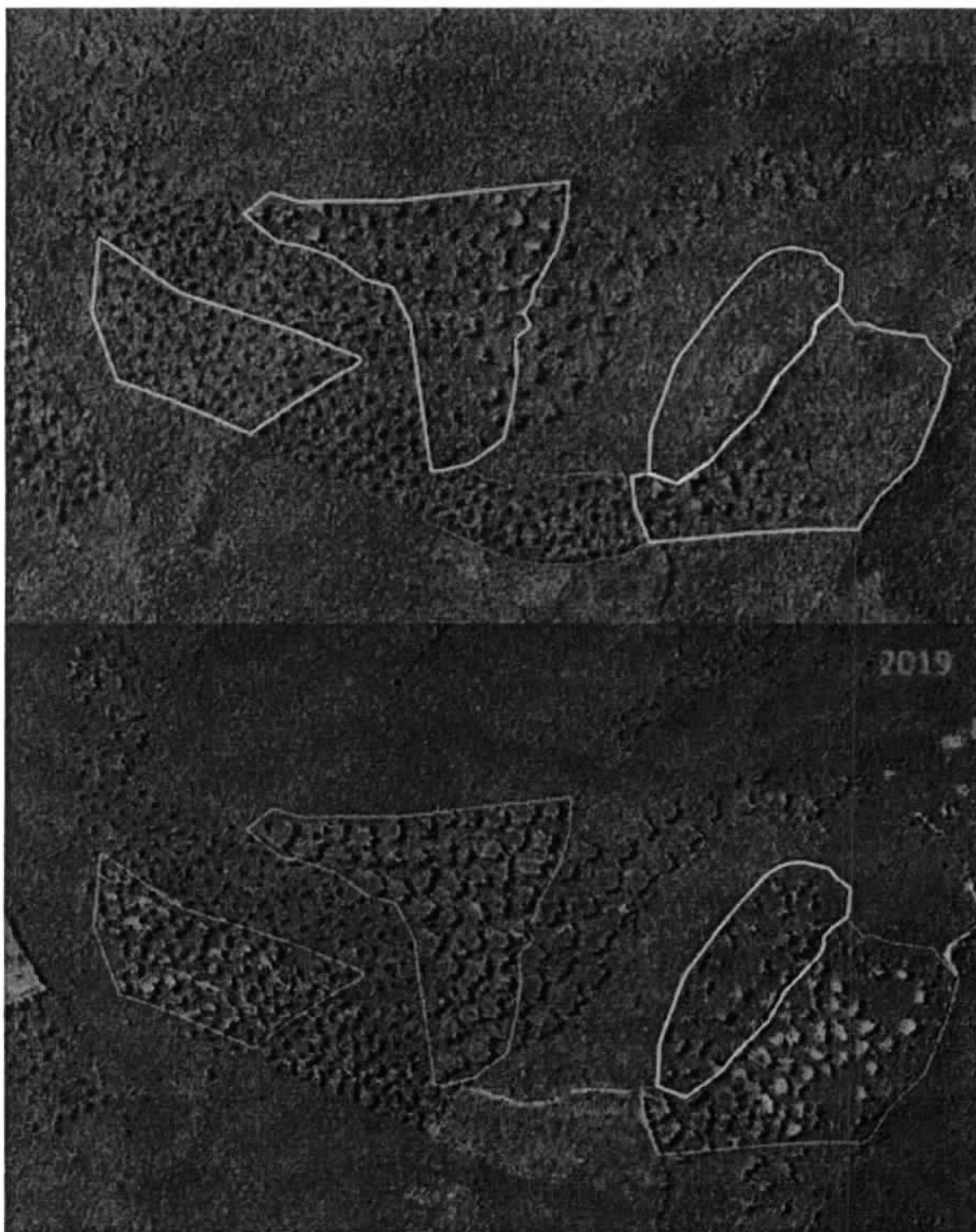

Fig. 9 În partea de sus avem ultima fază de lărgire a ochiurilor de regenerare, iar în partea de jos structura semințișului treptat instalat (Schema de aplicare a tratamentului tăierilor progresive (după E.G. Negulescu))

Se observă că diferit de tăierile succesive, tânărul semințiș are un profil vălurat, cu vârful acestor valuri, regăsindu-se în dreptul deschiderii inițiale a ochiurilor. Ca și la tăierile succesive, se recomandă ca această lucrare să fie aplicată când semințișul, ajuns la independență biologică, ocupă cel puțin 70% din suprafață și are o înălțime de 30-80 cm.

În arboretele parcurse cu acest tratament din România, perioada generală de regenerare a fost adoptată la 20 de ani. Aceste tăieri de racordare asigură și regenerarea spațiilor dintre ochiuri.

Avantaje:

- valorificarea eficientă a semințișurilor preexistente utilizabile;
- dezvoltarea unei noi generații de semințiș și condiții bioecologice dintre cele mai favorabile de dezvoltare a acestuia;
- valorifică toți anii de sămânță cât durează regenerarea suprafeței periodice în rând;
- menținerea calității solului;
- întrucât noul arboret se întemeiază concomitent cu lichidarea vechiului arboret exploatabil, efectele protectoare ale pădurii nu slăbesc decât în mică măsură și pe o perioadă scurtă de timp;
- arborii rămași în pădure până la tăierea de racordare beneficiază de un spor de creștere de lumină și prin urmare, vor avea o valoare de utilizare mai mare;
- prin forma și structura fiecărui arboret în parte și a pădurii în general, aceasta prezintă o valoare estetică și de agrement ridicată;
- obținerea de arborete viabile cu structuri relativ pluriene.

Dezavantaje:

- mecanismul tăierilor este mai complicat și dificil de organizat și aplicat, necesitând personal numeros și bine calificat;
- exploatarea este mai costisitoare, tăierile fiind diferite ca intensitate și împrăștiate pe suprafețe relativ mari;
- uneori ultimele tăieri prejudiciază semințișurile instalate, obligând la completări pe cale artificială;
- creând ochiuri în pădure, tratamentul devine contraindicat în arboretele expuse la acțiunea vătămătoare a vânturilor periculoase;
- este greu de aplicat pe versanți cu pantă accentuată și în stațiuni expuse la eroziune sau alunecări de suprafață ori de adâncime.

Tratamentul tăierilor progresive se aplică în cvasitotalitatea arboretelor de amestec din țara noastră. Este un tratament mai pretențios și mai costisitor decât alte tratamente, ceea ce ridică aspecte deosebite din punct de vedere ecologic și economic (Nichiforel,2019).

Pentru anul 2022, Directia Silvica Dambovita are alocata o cota de taiere de 141 000 mc, jumătate din aceasta fiind valorificata in licitatie ca masa lemnoasa pe picior, iar cealalta jumătate fiind valorificata in regie proprie pentru satisfacerea nevoilor de lemn de foc al populatiei .

La masa lemnoasa valorificata prin licitatii Directia Silvica Dambovita, a obtinut in anul 2022, un pret mediu de valorificare de 265 lei/mc.

Director

ing. Petre Marin

